

Předkládaná práce , věnovaná repertoáru jednohlasých duchovních písní v rukopisných zpěvnících Jana Táborského z Klokotské Hory, se snaží zodpovědět otázku, zda skutečnost, že pocházejí z jedné písařské dílny, významněji ovlivnila skladbu repertoáru adventního a vánočního oddílu či nikoliv. Pojednání o vývoji české hymnologie, zaměřené na středověkou a renesanční duchovní píseň, poukazuje na ne zcela optimální stav bádání v této oblasti. Zejména absence publikovaných katalogů nápěvů a kritických edicí významných pramenů je dosud velkou překážkou výzkumu, který by měl směřovat dále než k pokrytí bílých míst v základní heuristice. Přesto zde poukazujeme na práce, které jistá srovnání nabízejí a umožňují, ať už se jedná o studie v odborných periodikách či práce diplomové a disertační .

Osobu pražského měšťana, renesančního vzdělance a majitele písařské dílny Jana Táborského z Klokotské Hory sledujeme nejen v kontextu doby, v níž žil, s přihlédnutím k složité situaci vazeb i antagonismů mezi utrakvisty, novoutrakvisty a Jednotou bratrskou, ale i jako námět studií muzikologické či obecně historické literatury.

Následuje výčet a charakteristika dochovaných rukopisů, prokazatelně vzniklých v jeho dílně, čímž se dostáváme k volbě pramenné základny: k chrudimskému graduálu z roku 1530, klatovskému graduálu z roku 1537, kancionálu vodňanskému, který vznikl v průběhu let 1537 - 1543 a konečně základnímu prameni naší práce, teplickému kancionálu z r. 1566.

Malý exkurz přibližuje historický vývoj adventního a vánočního období a jeho vymezení v rámci liturgického roku a zároveň jasně vymezuje hranice sledovaných souborů duchovních písní.